

ΟΜΙΛΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΣΙΜΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

9 – 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

ΑΘΗΝΑ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Εκλεκτοί Προσκεκλημένοι,

Φίλοι Αμμοχωστιανοί,

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Ευχαριστώ για την ιδιαίτερη πρόσκληση να μιλήσω σε κύπριους συμπατριώτες.

Το συναπάντημα συμπίπτει με τα 50 χρόνια κατοχής της πατρίδας μας από το βάρβαρο εισβολέα, καθώς διανύουμε ίσως την πιο κρίσιμη καμπή στην ιστορία του αγώνα μας. Διανύουμε τις πιο κρίσιμες στιγμές για το Κυπριακό Πρόβλημα. Τις πιο κρίσιμες για την υπόθεση της επιστροφής της Αμμοχώστου. Είμαστε όλοι πλημμυρισμένοι από οργή, αγανάκτηση και θυμό. Συναισθήματα που δυστυχώς εμβαθύνονται και μονιμοποιούνται, με αποτέλεσμα η πίκρα και πόνος μας να μεγαλώνουν.

Η κατοχική Τουρκία μαζί με τους εγκάθετους της, προχωρά ακάθεκτη στην υλοποίηση των άνομων σχεδίων της εντός της πόλης μας. Δεν έμειναν απλά στο άνοιγμα της περίκλειστης περιοχής και στο καθάρισμα δρόμων. Δυστυχώς, συνεχίζεται ο σχεδιασμός που στόχο έχει τον εποικισμό της πόλης μας. Την μεταχειρίζονται ως ένα νεκρό αξιοθέατο, αλλά για όλους εμάς είναι ακόμα ζωντανή. Είναι και παραμένει ζωντανή γιατί ζει μέσα μας, στις καρδιές μας, στις μνήμες μας.

Η κατοχική δύναμη και ο εγκάθετός της Ερσίν Τατάρ περιφρονούν ωμά τα Ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και το διεθνές δίκαιο. Περιφρονούν το σύνολο της διεθνούς κοινότητας που συνεχίζει, έστω και φραστικά, να αντιδρά μπροστά στις παράνομες ενέργειές τους. Υπονομεύουν καίρια την προοπτική της λύσης του Κυπριακού και της επανένωσης της πατρίδας μας.

Θα επαναλάβω από αυτό το βήμα, για άλλη μια φορά, την έκκληση και την απαίτησή μας από την κατοχική δύναμη και την ψευδοκυβέρνηση. Σεβαστείτε τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Επιλέξτε τον δρόμο της ειρήνης και του διεθνούς δικαίου. Επιστρέψτε την πόλη στους νόμιμους ιδιοκτήτες της. Στα παιδιά και στα εγγόνια τους. Σε αυτούς που την έζησαν, την έκτισαν, την περπάτησαν βήμα-βήμα. Σε αυτούς που άφησαν μέσα την ψυχή τους, τις καρδιές τους, τα παιδικά τους χρόνια, τη νιότη τους. Σε αυτούς που για 50 χρόνια κρατούν ως πολύτιμο φυλακτό τα κλειδιά του σπιτιού τους στο Βαρώσι. Όχι ως ενθύμιο, αλλά για να ανοίξουν την πόρτα όταν επιστρέψουν. Σε αυτούς που πέθαναν στην προσφυγιά, με την πίκρα του ξεριζωμού. Σε αυτούς που γέρασαν με την ελπίδα έχοντας πάντα στον τοίχο του σπιτιού στον προσφυγικό συνοικισμό τη φωτογραφία από το Βαρώσι. Σε αυτούς που κλαίνε κάθε φορά που βλέπουν τα σπίτια και τις περιουσίες τους, πίσω από ένα συρματοπλεγμα. Σε αυτούς που συγκλονίζονται σύγκορμοι κάθε φορά που ακούν το «χώμα που περπάτησα, γη που νοσταλγώ», που δακρύζουν κάθε φορά που σιγοτραγουδούν το «να ξέρεις θα γυρίσουμε, πιστοί στην άνοιξή σου». Σε αυτούς ανήκει η Αμμόχωστος.

Φίλες και φίλοι,

Η συναισθηματική φόρτιση όλων μας μετά από 50 χρόνια είναι απόλυτα δικαιολογημένη. Παρά ταύτα, είναι επιτακτική ανάγκη να σκεφτούμε με λογική και σύνεση, και ταυτόχρονα να δράσουμε με αποφασιστικότητα και τόλμη, έστω και τώρα.

Έχω την άποψη ότι η εμπειρία ειδικά των τελευταίων χρόνων και των πρόσφατων οδυνηρών εξελίξεων, οδηγεί αβίαστα σε τρία χρήσιμα συμπεράσματα.

Πρώτο συμπέρασμα. Χρειάζεται, ως πολιτική ηγεσία και κυβέρνηση, αλλά και ως λαός, να εκτιμούμε σωστά και με πραγματισμό το τι συμβαίνει γύρω μας, τι σχεδιάζει η κατοχική δύναμη και ποιο είναι το διεθνές περιβάλλον. Ακόμα κι αν έχουμε διαφορετικές απόψεις για το τι πρέπει να κάνουμε, δεν υπάρχει η πολυτέλεια για λανθασμένες εκτιμήσεις. Επιπρόσθετα, χρειάζεται να έχουμε ρεαλιστική εικόνα για το τι μπορούμε να περιμένουμε από τη διεθνή κοινότητα, ακόμα και από την ίδια την ΕΕ, ιδιαίτερα μετά την εμπειρία του πολέμου στην Ουκρανία. Δεν πρέπει να συμβιβαστούμε με τον αρνητικό διεθνή συσχετισμό δυνάμεων και τα μεγάλα συμφέροντα, που θέτουν την υπόθεσή μας εκτός προτεραιοτήτων. Αντί τούτου, θα πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη μας αυτά τα αρνητικά δεδομένα όταν καταστρώνουμε την πολιτική και την τακτική μας.

Δεύτερο συμπέρασμα. Πρέπει να είναι ξεκάθαρο σε όλους μας πως η στασιμότητα στο Κυπριακό δεν προσφέρει ασφάλεια και ούτε καν συνιστά συντήρηση της παρούσας κατάστασης. Το διαπραγματευτικό κενό αποτελεί κίνδυνο. Κίνδυνο για τον λαό και την πατρίδα μας. Κίνδυνο για την Αμμόχωστο που είναι όμηρος στα χέρια της κατοχικής δύναμης. Κίνδυνο για νέα τετελεσμένα στην ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας. Δυστυχώς, τα αρνητικά τετελεσμένα που

συντελούνται στην πόλη μας, είναι και αυτά αποτέλεσμα του παρατεταμένου διαπραγματευτικού κενού που διανύουμε μετά την κατάρρευση της διάσκεψης στο Κράν Μοντανά. Αν είναι κάτι που επανειλημμένα έχει αποδειχθεί στην ιστορία του Κυπριακού είναι πως όσο απομακρυνόμαστε από την προοπτική των συνομιλιών και από το συμφωνημένο πλαίσιο, τόσο περισσότερο πλησιάζουμε στην οριστική διχοτόμηση της πατρίδας μας.

Τρίτο συμπέρασμα. Το Κυπριακό βρίσκεται σε ένα οριακό και επικίνδυνο σημείο. Αυτό λέει η μεγάλη εικόνα των εξελίξεων των τελευταίων χρόνων. Συνεχώς προστίθενται νέα τετελεσμένα πάνω στο έγκλημα της κατοχής και του εποικισμού. Ταυτόχρονα, η στρατηγική ενσωμάτωσης των κατεχομένων και η πλήρης ποδηγέτηση των Τουρκοκυπρίων από την Άγκυρα προχωρεί και επιβάλλεται δια πυρός και σιδήρου. Την ίδια ώρα, η τουρκική πλευρά επιχειρεί την ανατροπή της βάσης λύσης του Κυπριακού και προωθεί τη λύση δύο κρατών, δηλαδή τον οριστικό διαμελισμό της πατρίδας μας. Επιπρόσθετα, από τη διεθνή κοινότητα συμπεριλαμβανομένου του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, οι ευθύνες για το αδιέξοδο στο Κυπριακό δεν αποδίδονται στην κατοχική δύναμη, αλλά επιμερίζονται στις δύο κοινότητες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Όλοι μας πρέπει να συνειδητοποιήσουμε τι σημαίνει η χαρακτηριστική φράση ότι «**το στάτους κβο δεν είναι βιώσιμο**» το οποίο μάς επαναλαμβάνει συνεχώς η διεθνής κοινότητα τα τελευταία χρόνια. Με άλλα λόγια, πρέπει να δράσουμε ώστε να μην υποστούμε μια νέα, οδυνηρή ή ακόμα και μοιραία ήττα, όπως θα είναι η ενδεχόμενη οριστικοποίηση της διχοτόμησης της Κύπρου. Κάτι τέτοιο θα σήμαινε πως όχι μόνο ξεγράφεται οριστικά η μισή μας πατρίδα, αλλά και ότι θα αρχίσει ένας νέος κύκλος έντασης και μόνιμης ανασφάλειας, με απρόβλεπτες συνέπειες και ανυπολόγιστους κινδύνους για όλους τους Κύπριους και τις μελλοντικές γενιές στο νησί μας.

Φίλες και φίλοι,

Σήμερα, όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα, είναι πέρα για πέρα φανερό ότι αν χαθεί η Αμμόχωστος τότε θα υπονομευθεί καίρια η όποια προοπτική για λύση του Κυπριακού. Και αν συμβεί αυτό τότε όχι μόνο θα χαθεί η μισή Κύπρος, αλλά ο κίνδυνος θα αφορά εξελικτικά ολόκληρη την Κύπρο και ολόκληρο τον λαό μας.

Γι' αυτό θέλω να επαναλάβω και να τονίσω εμφαντικά πως η λύση του Κυπριακού είναι αυτή που μπορεί να σώσει και την πόλη μας και ολόκληρη την πατρίδα μας. Λύση αρχών στη συμφωνημένη βάση και πλαίσιο. Λύση που να απαλλάσσει την πατρίδα μας από την κατοχή, τη διαίρεση και τα ξένα επεμβατικά δικαιώματα. Λύση Διζωνικής, Δικοινοτικής Ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα όπως αυτή περιγράφεται στα σχετικά ψηφίσματα του ΟΗΕ.

Ο δρόμος για να φτάσουμε στη λύση είναι ένας και μοναδικός. Επανεναρξη των συνομιλιών από το σημείο που διακόπηκαν στο Κραν Μοντανά, στη βάση του Πλαισίου Γκουτέρες, διαφυλάσσοντας τις επιτευχθείσες συγκλίσεις. Χωρίς αστερίσκους, χωρίς υποσημειώσεις και χωρίς αμφισβήτηση προνοιών του Πλαισίου. Αυτός είναι ταυτόχρονα και ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να σώσουμε την Αμμόχωστο, αφού αν επανέλθουν όλοι στο σημείο που διακόπηκαν οι διαπραγματεύσεις στο Κραν Μοντανά αυτό σημαίνει ότι η τουρκοκυπριακή πλευρά θα πρέπει να επανακαταθέσει τον χάρτη που η ίδια είχε υποβάλει για το εδαφικό με την Αμμόχωστο υπό ελληνοκυπριακή διοίκηση. Γι' αυτό και σήμερα εκφράζουμε την ελπίδα και την προσδοκία πως η ελληνοκυπριακή πλευρά θα κινηθεί άμεσα προς την κατεύθυνση διαμόρφωσης μιας θετικής ατζέντας. Με πειστικότητα. Με αποφασιστικότητα. Με συνέπεια. Με ενεργητικές πρωτοβουλίες και προτάσεις.

Ως Δήμος Αμμοχώστου ανέκαθεν στηρίζαμε την πολιτική ηγεσία του τόπου. Ανεξάρτητα από το ποιος Πρόεδρος βρισκόταν στην εξουσία, ή από το ποιο κόμμα

βρισκόταν στην κυβέρνηση και ποιο στην αντιπολίτευση. Βέβαια στη δική μου αντίληψη, η στήριξη δεν δίνεται ως λευκή επιταγή, αλλά ως ενότητα στόχων και δράσης στη βάση πολιτικών, θέσεων και αρχών.

Σε τέτοιες κρίσιμες ώρες όλοι αντιλαμβανόμαστε τη σημασία που έχει η ενότητα και η συνεννόηση μεταξύ μας. Η ενότητα βέβαια δεν είναι κενή περιεχομένου ούτε είναι έννοια αφηρημένη ή αυτοσκοπός. Η ενότητα για να έχει νόημα πρέπει να κτίζεται στους κοινούς στόχους, προτεραιότητες και αρχές. Στον στόχο για λύση στη συμφωνημένη βάση και πλαίσιο, στον στόχο για επανένωση της Κύπρου. Κτίζεται πάνω στην ιεράρχηση ως πρώτη προτεραιότητας της διάσωσης του Βαρωσιού και φυσικά της λύσης του Κυπριακού. Δεν είναι δυνατόν, να συμβιβαστούμε με το σημερινό κατοχικό στάτους κβο, είτε γιατί κάποιιοι έκτισαν πολιτικές καριέρες στην ύπαρξη του Κυπριακού, είτε γιατί κάποια οικονομικά συμφέροντα εξυπηρετούνται με την υπάρχουσα κατάσταση.

Φίλες και φίλοι,

Συμπολίτες και συμπολίτισσες,

Πρέπει να παραδεχθούμε ότι ειδικά τα τελευταία τρία χρόνια, μετά και το άνοιγμα της περικλειστης περιοχής της πόλης μας, η πίστη μας στο όραμα της λύσης και της επανένωσης της πατρίδας μας δοκιμάζεται. Δεν αιθεροβατούμε αλλά πιστεύουμε ακράδαντα ότι είναι ακριβώς τέτοιες στιγμές που χρειάζεται να μην μας καταβάλει η απογοήτευση και να μη χάσουμε την ελπίδα μας. Την ελπίδα που χρειάζεται να ξαναζωντανέψουμε. Να την κάνουμε δύναμη αγώνα και πίεσης με απαίτηση να γίνουν όλα όσα περνούν από το χέρι μας για να ανακόψουμε την επικίνδυνη πορεία που έχουν πάρει τα πράγματα.

Συνεχίζουμε λοιπόν.

Συνεχίζουμε στον αγώνα και στην ελπίδα. Η Ιστορία της Κύπρου και της Αμμοχώστου δεν μπορεί να τελειώσει έτσι.

Συνεχίζουμε να καλούμε και να απαιτούμε από την Τουρκία και την τουρκοκυπριακή ηγεσία να σεβαστούν τα Ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Να τερματίσουν και να αναιρέσουν τις παράνομες ενέργειές τους στο Βαρώσι. Να επιλέξουν τον δρόμο της ειρήνης και του διεθνούς δικαίου. Να επιστρέψουν την πόλη στους νόμιμους ιδιοκτήτες της.

Συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι η επιστροφή της Αμμοχώστου, υπό την προσωρινή διοίκηση του ΟΗΕ με στόχο την επιστροφή των νόμιμων κατοίκων της, θα είναι επωφελής για όλη την Κύπρο και όλους τους Κύπριους. Για Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους. Για πρόσφυγες και μη. Η Αμμόχωστος μπορεί να γίνει ένα ζωντανό παράδειγμα ειρηνικής συμβίωσης και συνεργασίας των δύο κοινοτήτων. Μπορεί να γίνει η αρχή της νέας σελίδας στην ιστορία της Κύπρου.

Συνεχίζουμε να διαμηνύουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι η διχοτόμηση δεν θα αποτελέσει ποτέ επιλογή για τον κυπριακό λαό. Θέλουμε μια πατρίδα ενωμένη και ελεύθερη. Χωρίς συρματοπλέγματα και οδοφράγματα. Μια πατρίδα για όλο τον λαό της, Ελληνοκύπριους, Τουρκοκύπριους, Μαρωνίτες, Αρμένιους και Λατίνους.

Συνεχίζουμε να έχουμε το βλέμμα στραμμένο στην Αμμόχωστο και άσβεστη την ελπίδα στην καρδιά και το μυαλό μας. Γιατί εμείς δεν θέλουμε να ζήσουμε και να πεθάνουμε με τη μνήμη της Αμμοχώστου.

Πριν από 50 χρόνια φεύγαμε από την αγαπημένη μας πόλη, με τη σιγουριά ότι η επιστροφή θα ήταν ζήτημα μερικών μόνο ημερών. Οι μέρες έγιναν μήνες, οι μήνες χρόνια, τα χρόνια δεκαετίες.

Διαψευστήκαμε. Και απογοητευτήκαμε. Πιστεύω ακράδαντα όμως, ότι υπερισχύει το πείσμα για συνέχιση του αγώνα. Τα περιθώρια στενεύουν επικίνδυνα, όμως θα κρατηθούμε, θα αντέξουμε. Το χρωστάμε στους χιλιάδες συμπολίτες μας που πέθαναν στην προσφυγιά, με τον καημό της επιστροφής. Το χρωστάμε στα παιδιά και τα εγγόνια μας, στα οποία οφείλουμε να παραδώσουμε μια πατρίδα ειρήνης, συνύπαρξης, προόδου. Μια πατρίδα που θα αφήνει οριστικά πίσω, τα πάθη και τα λάθη του παρελθόντος. Τα πάθη και τα λάθη όλων μας.

Σας ευχαριστώ